

РЕШЕНИЕ

№ 1046

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7163** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от СО – НАГ постъпила жалба от А. В. К. от [населено място] срещу Решение №442/23.06.2022 г. на Столичен общински съвет, с което е прекратено производството по одобряване на ПУП – план за регулация за УПИ Х-878, 879, 881 „за офиси и магазини, кв.12г, м. Сухата река – запад“, район „Подуяне“, [населено място]. В жалбата са изложени аргументи, че оспореното решение е прието от некомпетентен орган, с твърдения че след като първоначално в Решение №325/27.06.2013 г. на СОС е предвидено, че ПУП за УПИ Х не се одобрява, то всички действия по отношение на процедурата по ПУП относно този имот следва да се извършат от Кмета на съответния район, съгласно разпоредбата на чл.129, ал.2 ЗУТ. Твърди се също, че са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото не е била уведомена за началото на производството, започнало по заявления на собствениците на ПИ с идентификатор 68134.610.878. Според оспорващата издаденото решение е и необосновано, защото не е установено дали собствениците на останалите ПИ, включени в новообразувания УПИ Х са изразили съгласие или несъгласие за сключването на договор по чл.17, ал.3 ЗУТ, проведени ли са преговори и има ли установена невъзможност за подписването му. Сочи се и противоречие с материално правна разпоредба, доколкото ЗУТ не съдържа възможност за искане за прекратяване на процедура по одобряване на ПУП, още по-малко от едно от заинтересованите лица. Според оспорващата неправилно на няколко места в решението е посочено, че между страните предварителен договор следва да е сключен на основание чл.15, ал.3 ЗУТ,

тъй като в случая предварителният договор следва да е сключен на основание чл.17, ал.3 ЗУТ. Посочено е и че оспореното решение е прието и в противоречие с цалта на закона, доколкото с прекратяване на процедурата не се дава възможност да бъдат проведени преговори за постигане на съгласие за сключване на договорно по чл.17, ал.3 ЗУТ. Сочи, че е в навъзможност да реализира в имота си възможното и предвидено съгласно съществуващия проект застрояване. Прекратяването води до необходимост от последващо процедиране на ПУП за тези имоти, която може да бъде започната само по инициатива на собствениците и изцяло за тяхна сметка, което е нецелесъобразно. Твърди, че прекратяването обслужва само интересите на собствениците на имот пл. №879.

Ответникът – Столичен общински съвет, не е изразил становище по същество на спора.

Заинтересованите страни Р. С. С. и А. С. С., чрез процесуалния си представител адв. И. Р., в представен писмен отговор изразяват становище за неоснователност на жалбата, като излагат подробни аргументи за валидност и правилност на оспореното решение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка по приемане на оспореното решение, като и Решение №325/27.06.2013 г. на СОС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представените от оспорващата нотариални актове и удостоверения за наследници се установява, че същата е собственик на ПИ с идентификатор 68134.610.881, поземлен имот с пл. №881 и на построената в същия двуетажна жилищна сграда. Заинтересованите страни Р. С. С. и А. С. С. са собственици на ПИ с идентификатор 68134.610.878. И двата имота се намират в [населено място], м. „Сухата река“, район „Подуяне“.

С Решение №325/27.06.2013 г. СОС е одобрил план за регулация и застрояване на м. „Сухата река – запад“, район „Подуяне“. ПУП е одобрен от СОС, тъй като със същия е предвидено отчуждаване на имоти, собственост на ФЛ и ЮЛ и териториалният му обхват е повече от три квартала. В проекта на плана за регулация е било предвидено за собствения на оспорващата поземлен имот, както и имоти с пл. №879 и пл.№878, образуването на общ УПИ Х-878, 879, 881, отреден за „офиси и магазини“. В т.5 от същото е посочено, че ПУП – ПР не се одобрява за урегулираните поземлени имоти, за които не са представени договори по чл.15 или по чл.17 от ЗУТ, един от които е УПИ Х-878, 879, 881, кв.12г. Следователно процедурата по одобряване на ПУП – ПР за този имот е останала неприключена до представяне на договор по чл.17, ал.3 ЗУТ.

Със подадени на 13.05.2022 г. заявления собствениците на ПИ с идентификатор 68134.610.878 Р. С. и А. С. са заявили искане за прекратяване а административното производство по одобряване на плана за регулация за УПИ Х-878, 879, 881 поради нежелание за сключване на предварителен договор по чл.17, ал.3 ЗУТ. От административната преписка се установява, че от собствениците на другите два имота, предвидени в УПИ Х не са уведомени за подадените заявления за прекратяване.

Приложено е писмо на Кмета на СО – Район „Подуяне“, в качеството му на собственик на ПИ с идентификатор 68134.610.2097, представляващ реална част от ПИ

с предходен идентификатор 68134.610.879, но същото касае друго подадено от Р. С. заявление от 27.04.2022 г.

С писмо от 07.06.2022 г. до Председателя на СОС е представен за разглеждане на заседание на СОС Доклад на Гл. архитект на СО, с приложен проект на решение за прекратяване на производството по одобряване на ПУП – ПР за УПИ Х – 878, 879, 881 „за офиси и магазини“, кв.12, м. „Сухата река – запад“, район „Подуяне“.

На 23.06.2022 г. СОС е приел оспореното в настоящото производство решение. С писмо от 14.07.2022 г. решението е изпратено на Гл. архитект на СО. С писмо от 09.08.2022 г. решението е изпратено за обявяване в ДВ на основание чл.129, ал.1 ЗУТ. Същото е публикувано в ДВ бр.67/19.08.2022 г. Решението е изпратено и на Кмета на Район „Подуяне“ – СО, като видно от приложения на лист 83 от делото протокол от 05.09.2022 г., същото е било поставено на таблата на районната администрация, на сайта на Район „Подуяне“ и е било залепено на сградата на ДКЦ 18, находяща се на [улица].

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата съдът се е произнесъл с определение от 22.08.2023 г., влязло в сила на 06.09.2023 г. Със същото жалбата е оставена без разглеждане в частта, в която се твърди незаконосъобразност на оспореното решение поради просрочието ѝ и производството е прекратено в тази му част. Следователно предмет на проверка в настоящото производство следва да са само доводите в жалбата, касаещи валидността на оспореното решение. В тази връзка жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол. Следователно е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че оспореното в настоящото производство решение е прието от компетентен орган. Безспорно се установи, че Решение №325/27.06.2013 г. е прието от СОС, тъй като със същия е предвидено отчуждаване на имоти, собственост на ФЛ и ЮЛ и териториалният му обхват е повече от три квартала. Именно с това решение с т.5 от същото е прието, че ПУП – ПР не се одобрява за урегулираните поземлени имоти, за които не са представени договори по чл.15 или по чл.17 от ЗУТ, един от които е УПИ Х-878, 879, 881, кв.12. Следователно процедурата по одобряване на ПУП – ПР за този имот е останала неприключена до представяне на договор по чл.17, ал.3 ЗУТ. След като е изразено категорично несъгласие на собствениците на един от имотите, за който е предвидено да попада в новия УПИ Х, за сключване на договор по чл.17, ал.3 ЗУТ, следва извод, че тези собственици не са съгласни процедурата да приключи с одобряване на плана по предвидения в проекта начин и желаят висящността на производството да бъде прекратена. Макар да се касае за един имот, доколкото производството се е развирало пред СОС, то именно той е компетентен да го прекрати по отношение на този имот. В случая не се касае до изработване на нов ПУП за един или няколко имота, за да е компетентен Кмета на общината. Само административния орган, пред когото е налице висящо производство, може да приключи същото с издаване на краен акт или с прекратяването му при наличие на предпоставките за това. Вярно е, че посочената като правно основание разпоредба на чл.56, ал.1 АПК предвижда, че административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива е започнало, а в случая същото не е започнало по инициатива на Р. С. и А. С.. Но в същата разпоредба е посочено, че това е така, освен ако в закон е предвидено друго. В ЗУТ липсва изрична разпоредба,

която да урежда прекратяване на производството в хипотеза като процесната, но от естеството на производството следва извод, че същото може и следва да бъде прекратено когато един от собствениците на имот, предвиден да бъде включен в общ УПИ, изрази категоричното си несъгласие за сключване на договор по чл.17, ал.3 ЗУТ, безусловна предпоставка за финализиране на производството чрез приемане на ПУП по отношение на този УПИ, по предвидения в проекта начин. Следователно одобряването на плана по отношение на този имот при изрично несъгласие за сключване на договор по чл.17, ал.3 ЗУТ става невъзможно. Предвид това на собственика на имот, попадащ в такава хипотеза следва да бъде признато правото да иска прекратяване на производството, за да може да упражнява правата си върху имота в пълен обем. Изразеното несъгласие на един от собствениците е достатъчно за прекратяване на производството, поради което и неуведомяването на собствениците на другите имоти не е съществено процесуално нарушение. Депозираното заявление за прекратяване на производството в хипотеза като процесната обвързва административния орган, пред който производството е висящо, да се произнесе по него и то с акт за прекратяването му, както е сторил СОС в настоящия случай. По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е прието след валидно сезиране на компетентния орган, при наличие на предпоставките за неговото приемане, поради което същото не е нищожно.

Предив изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото основателни се явяват исканията на ответника и на заинтересованите страни за присъждане на направените от тях разноски. Съгласно чл.143, ал.3 АПК когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на ответника по делото. Тази сума оспорващата следва да бъде осъдена да заплати на Столична община. Разпоредбата на чл.143, ал.4 АПК предвижда, че при отхвърляне на жалбата право на разноски имат и заинтересованите страни, за които актът е благоприятен. В случая Р. С. и А. С. са именно такива заинтересовани страни, като видно от приложените по делото доказателства – договор за правна помощ и съдействие и разписка за заплатено адвокатско възнаграждение в брой същите са направили разноски за адвокатска защита в размер на 1200 лева. Следователно оспорващата следва да бъде осъдена да им ги заплати.

Водим от гореизложеното Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. К. от [населено място] срещу Решение №442/23.06.2022 г. на Столичен общински съвет, с което е прекратено производството по одобряване на ПУП – план за регулация за УПИ Х-878, 879, 881 „за офиси и магазини, кв.12г, м. Сухата река – запад“, район „Подуяне“, [населено място].

ОСЪЖДА А. В. К. от [населено място] да заплати на Столична община деловодни разноси в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА А. В. К. от [населено място] да заплати на Р. С. С. и А. С. С. деловодни разноси в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: